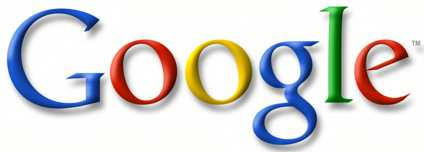
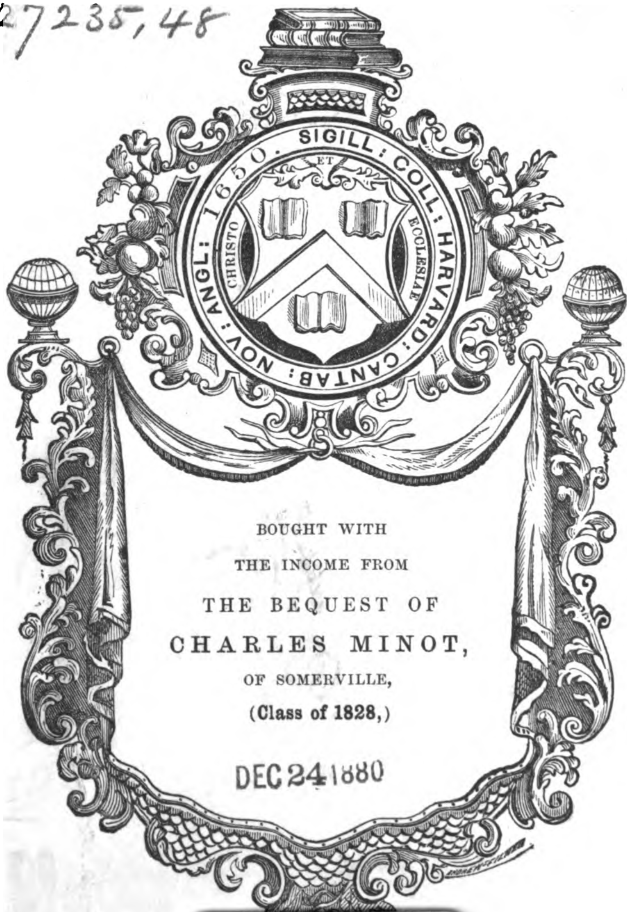

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY.

SIGILL: COLL: HARVARD: CANTAB: NOV: ANGL: 1650.
CHRISTO ET ECCLESIAE

Hrvatske
NARODNE PJESME

po narodu sakupio

te rodu i svietu predao

R. Ferd. Plohl-Herdvigov,
sada učitelj prirodopisa na gimn. varaždinskom.

Hrvatskoga narodnoga blaga

svezka III.

U Varaždinu.
Brzotiskom Platzera i sina. — 1876.

NARODNOJ PJESMI.

Motto.

U pjesmi našoj sunca zrake sjaju,
Tu zviezde tiho, milo trepetaju,
Tu vihra huk, zuj lahora se čuje,
I srebropjene rieke u njoj struje,
U njoj je cvieća miris, trepet rose,
I dugin pojas u nju prelio se,
I grom sa triesom u njoj tiho sniva,
Djetinji san se s angjelom cjeliva,
I djevice se osmjeh u njoj sije.
U njojzi cjelov ljubavni se smije,
I suza grobni vienac u njoj sjaji.
Junaka naših zadnji uzdisaji,
I zadnje iskre mačeva im svetih,
Sva prošlost naša u pjesmi nam svieti,
I sva budućnost iz nje se osmieva —
Sva ljepost u nju svoje trake slieva!

Fran Marković: Kohan i Vlasta.

Pripomenak:

„Komu ih štampam ove pjesme? Jeda li našim sladokusnikom u volju? — — — — — — — učenomu čovjeku veća je briga izeti iz njih, čto se još iztegnuti može za jezik, pověst i običaj, nego se jedinice njimi nasladjivat: er mu je dobitak za nauk nasladom!“

Fran Kurelac. Jačke.

1.

Golub guče po zelenom logu.

Golub guče po zelenom logu:
Pil bi vode, daleko je v jarku!
Idi otec, donesi mi vode.
Išel otec, ně donesel vode.

Golub guče po zelenom logu:
Pil bi vode, daleko je v jarku!
Idi majka, donesi mi vode.
Išla majka, ně donesla vode.

Golub guče po zelenom logu:
Pil bi vode, daleko je v jarku!
Idi bratec, donesi mi vode.
Išel bratec, ně donesel vode.

Golub guče po zelenom logu:
Pil bi vode, daleko je v jarku!
Idi sestra, donesi mi vode.
Išla sestra, ně donesla vode.

Golub guče po zelenom logu:
Pil bi vode, daleko je v jarku!
Idi luba, donesi mi vode.
Išla luba, je donesla vode.

Bolša luba nego otec, majka;
Bolša luba nego bratec, sestra!

NB. Ota pjesma pjeva se na sljedeći način:

Golub guče, golub guče po zelenom logu,
Golub guče po zelenom logu:
Pil bi vode, pil bi vode, daleko je v jarku!
Pil bi vode, daleko je v jarku!
Idi otec, idi otec, donesi mi vode.
Idi otec, donesi mi vode.
Išel otec, išel otec, ně donesel vode.
Išel otec, ně donesel vode.
I t. d.

2.

Kos i lovci.

Fučkaj mi, fučkaj črni kos
Tu vu zelenom bukovju!
Mimo je spala stezica,
Po nji se šeču jagri tri,
Počmu mi kosa cilati.
Kosek se počme moliti:
Najte me najte strělati,
Ja vam pokažem grade tri,
Vsakem su gradu lubce tri,
Vsaka vam ima sinke tri:
Oni vam znaju pisati
Ze črnom těntom, běl paper;
Oni vam znaju lubiti
Ze vsom dušicom, srčekom.

3.

Ljuba velika griešnica.

Vozila se šajka děvojačka,
I vu šajki moja mila draga.

Moju dragu zaboléla glava
Od groznice, jod boli velike:
Traži patra, da ju izpovĕda;
Kapelana, da ju izpričešča,
I pisara, da ji grĕhe spiše:
Da je papĕr osĕčka livada,
Da je tĕnta varaždinska Drava,
Da je pero detelina trava:
On nemore grĕhe izpisati.

4.

Volim s dragom neg s nedragom.

Dragu prosim, nedragu mi daju:
Volim s dragom po gori šetati,
Neg z nedragom po bĕli palači;
Volim s dragom živec kamen trĕti,
Neg z nedragom cvancige brojiti;
Volim s dragom na kamencu spati,
Neg z nedragom na mehkoj blazini!

5.

Kletva.

„Oj děvojka! tako ti lubavi!
Jel ti žao što te ja ostavlam?“
„Žao mi je i srce me boli.
Znaš nevera, kako si se klela,
Da me nikad ostaviti nečeš;
Sad ostavlaš, pa si drugu jemaš.
Da zna vrana, dě je luta rana,
Nebi vrana kraj sokola stala,
Ni děvojka kraj tudjega momka:
Idi dragi k tri hiljadi vragi,
K meni če pa moj sudjeni dojti!“

6.

Gizdava djevojka i junak.

Šetala se děvojka
Po visokom gradu.
Děvojka se šetala,
Zlate lasi česala.

Mimo jaše mlad junak
Na visokom konju,
Obrne se k děvojki,
Pak ji pregovori:
„Aj děvojka, děvojka
Zemi me za slugu!"
„Za slugu bi te vzela,
Sluge mi netreba."
„Aj děvojka, děvojka
Zemi me za sužna!"
„Za sužna bi te vzela,
Nikaj mi kriv něsi."
„Aj děvojka, děvojka
Zemi me za dragog!"
„Za dragog bi te vzela,
Nikaj mi lěp něsi:
Čižme bi ti kupila,
Burlave ti noge;
Hlače bi ti kupila,
Šepava kolena;
Lajbec bi ti kupila,
Puklava ti pleča;
Škrlak bi ti kupila,
Grintava ti glava;

Robec bi ti kupila,
Cundravi ti žepi;
Prsten bi ti kupila,
Srablivi ti prsti;
Vĕnec bi ti izvila,
Vidim da si svinja."
„Aj dĕvojka, dĕvojka
Nedĕlaj se norca
Siromaka junaka,
Tužnoga vojaka:
Ar junak se joženi,
Da je njega vola;
A dĕvojka zamoži,
Da ju junak prosi!"

7.

Djevojka u bašći uzdiše za svojim ljubovnikom.

Mal mi je vrtek ograjen,
Pun mi je rožic nasajen;
Po njem se šeče dĕvojka,

Za njom se rože gibleju:
„Kaj se vi rože giblete?
Němam vas komu trgati!
Otec i mati prestari,
Bratec i sestra premladi,
A moj je dragi predalko:
Prěk jene gore visoke!
Vu noj mi gori zlati stol,
Za njim mi sedi dragi moj,
Za vratom ima rubček moj
Ah on je itak dragi moj!“

8.

Bolji dragi neg otac i majka, Bolji dragi neg bratac i sestra.

Stala sem se rano, ranjeno,
Išla jesem širom po polu,
Našla jesem zlatu jabuku.
Mama oču da ji nadělim,
Mama oču više sebi neg meni.

Stala sem se rano, ranjeno,
Išla jesem širom po polu,
Našla jesem zlatu jabuku.
Oček oču da ji nadělim,
Oček oču više sebi neg meni.

Stala sem se rano, ranjeno,
Išla jesem širom po polu,
Našla jesem zlatu jabuku.
Sestra oče da ju nadělim,
Sestra oče više sebi neg meni.

Stala sem se rano, ranjeno,
Išla jesem širom po polu,
Našla jesem zlatu jabuku.
Bratec oče da ga nadělim,
Bratec oče više sebi neg meni.

Stala sem se rano, ranjeno,
Išla jesem širom po polu,
Našla jesem zlatu jabuku.
Dragi oče, da ga nadělim,
Dragi oče više meni neg sebi.

Bolši dragi nego otec, majka,
Bolši dragi nego bratec, sestra!

9.

Bolja ljuba neg otac i majka, bolja ljuba neg bratac i sestra.

Pasel jesem širom po polu,
Našel jesem zlatu jabuku,
Dal ju jesem ocu děliti.
Neče jotec pravo děliti,
Sebi oče više neg meni.

Pasel jesem širom po polu,
Našel jesem zlatu jabuku,
Dal ju jesem majki děliti.
Neče majka pravo děliti,
Sebi oče više neg meni.

Pasel jesem širom po polu,
Našel jesem zlatu jabuku,
Dal ju jesem bracu děliti.
Neče bratec pravo děliti,
Sebi oče više neg meni.

Pasel jesem širom po polu,
Našel jesem zlatu jabuku,

Dal ju jesem sestri děliti.
Neče sestra pravo děliti,
Sebi oče više neg meni.

Pasel jesem širom po polu,
Našel jesem zlatù jabuku,
Dal ju jesem lubi děliti.
Oče luba pravo děliti,
Meni štěla više neg sebi,

Bolša luba nego otec, majka,
Bolša luba nego bratec, sestra!

10.

Nevjerna supruga.

Hodi Ivo k meni, hodi na večerju.
Nejdem, nejdem Jana, ar je Vajda doma.
Hodi Ivo, hodi, ně ga Vajde doma,
Odišel je z doma vu zelene loge,
Dala sem mu stroške na dva i tri dane.
Bog daj da odišel, nigdar nazaj došel!
Hodi Ivo k meni, hodi na večerju.

Idem, idem Jana, ar ně Vajda doma.
Prva puška pokne vu zelenim logu.
Bejži Ivo, bejži, ide Vajda dimo!
Nebum bejžal Jana, sama si me zvala.
Ja bom tebe lubil, makar glavu zgubil.
Druga puška pokne na kovanim mostu.
Bejži Ivo, bejži, ide Vajda dimo.
Nebum bejžal Jana, sama si me zvala.
Ja bom tebe lubil, makar glavu zgubil.
Trejta puška pokne pri vuličui vrati.
Bejži Ivo, bejži, ide Vajda dimo.
Nebum bejžal Jana, sama si me zvala,
Ja bom tebe lubil, makar glavu zgubil.
Oj dušica Janica jotvaraj mi vrata!
Nemrem ti jodprěti, sineka povijam.
Oj dušica Janica, jotvaraj mi vrata!
Nemrem ti jodprěti, sineka nadajam.
Oj dušica Janica, jotvaraj mi vrata!
Nemrem ti jodprěti, sineka spat spravlam.
Oj dušica Janica, kaj ti se tam smuče?
Nika Vajda, nika, mačka miša buče.

11.

Bolji dragi nego svi ostali.

Ftice su se spominjale:
Kam pak bumo mi letele?
Mi pak bumo v črnu goru,
V črni gori jognjec gori,
Kre jognjeca kolo pleše,
Vu tem koli děvojčica,
Lěpi věnček ji na glavi.
Spuhnul vetrek, jodnesel ga.
Idi jotec, donesi ga.
Išel jotec, ně ga našel,
Ně ga našel, ni donesel;
Idi majka, donesi ga.
Išla majka, ně ga našla,
Ně ga našla, ni donesla;
Idi bratec donesi ga.
Išel bratec, ně ga našel,
Ně ga našel, ni donesel;
Idi sestra, donesi ga:
Išla sestra, ně ga našla,
Ně ga našla, ni donesla;

Idi lubi donesi ga:
Išel lubi, je ga našel,
Je ga našel i donesel.

12.

Djevojku boli glava za mladim junakom.

Stara je majka justala,
Běle je dvore pomela,
Ladne je vode donela,
Črne je kave skuhala,
Svoju je čerku budila:
Justaj mi, justaj čerkica!
Nemorem, majka! justati.
Jeli te boli glavica
Za jonim mladim junakom,
Koji nam zutra jodlazi?
Boli me, majka! glavica
Za jonim mladim junakom,
Koji nam zutra jodlazi!

13.

Suprug i supruga.

Možek išel na oranje,
  Ženka v krčmicu;
Možek došel iz oranja,
  Ženka s krčmice;
Možek išel vu dvorišče,
  Ženka vu ganjčec;
Ženka išla vu hižicu,
  Možek vu ganjčec;
Ženka išla vu postelku,
  Možek v hižicu:
Draga ženka, lěpa ženka,
  Kaj tebi fali?
Dragi moj mož, lěpi moj mož.
  Glava me boli.
Draga ženka, lěpa ženka,
  Bi li jěla kaj?
Dragi moj mož, lěpi moj mož,
  Da bi bilo kaj!
Spekel ji je gibanicu
  S pednja visoku,

Zaklal ji je ono pišče,
  Nigdar spevalo,
Donesel ji štucu vina
  Jako sladkoga.
Pojěla je gibanicu
  Se do drobtice,
Pojěla je ono pišče
  Se do koščičke,
Popila je ono vino
  Se do kaplice.
Draga ženka, lěpa ženka
  Dobro ti se jě.
Dragi moj mož, lěpi moj mož
  Nespočitaj mi.
Draga ženka, lěpa ženka
  Ja bi nekaj jel:
Dragi moj mož, lěpi moj mož
  Tam ti sirotka.

14.

Trebljićka „lahku noć.“

Mamica lehku noč,
Od boga pomoč.
Od majke Marije
Prelěpu lehku noč!
Od majke Marije
Prelěpu lehku noč!

Marija gre v nebesa,
Nas vodi za sobom;
Veselo nam je iti
Marija za tobom!
Veselo nam je iti
Marija za tobom!

Japica lehku noč i t. d.
Marica lehku noč i t. d.

Pripjevaju se redom svi ukućani, rodjaci i znanci, a napokon jošte zapjevaju:

Trebliči lehku noč,
i t. d.

15.

Žedna djevojka.

Tri su ftice goru preletele,
Vu toj gori drěvca ni kamenca,
Samo jeden javorek zeleni.
Pod njim sedi děvojčica mlada,
Svilu prede na zlato vretence.
E joj mi je žedja dodihala,
Išla ona hladne vode iskat,
Našla ona zdenca jograjenca.
Klekne ona, da če vodu piti,
Krikne vikne junak iz planine:
Nepij vode Rožica děvojka,
Ovog zdenca vile jogradile!
Ak su vile zdenca jogradile,
Něsu vile vodu jostvarile.
Klekne ona, da če vodu piti,
Kad napila, postala je vila.

16.

Dva ljubovnika na razstanku.

Lěpi je varaš Varaždin,
Varaždin.
Po njem se šeču dragi dva (opet):
Jemu je ime Jakopek,
Joj pak je ime Marica.
Marici veli Jakopek:
Marica draga, lubezna!
Ja ti ve moram odhajat.
Kada ti dojdem prvi krat,
Te ti donesem prstan zlat.
Ja te nelubim s prstanom,
Negoj te lubim srčicom;
Kada ti dojdem drugi krat,
Te ti donesem věnčik zlat.
Ja te nelubim z věnčikom,
Negoj te lubim srčicom;
Kada ti dojdem trejti krat,
Te ti donesem pojas zlat,
Kaj se jopašeš devet krat.

Ja tė nelubim s pojasom,
Negoj te lubim srčicom.

17.

Nevjeran junak i djevojačka kletva.

Šetala se šetala
  Nanika divojka
Pod gorom visokom,
  po polu širokom.
Šetala se šetala,
  zlate lasi česala.
Čula je konjiča,
  vidla je junaka:
Konjiča hrzati
  junaka plakati.
Jona glavu zdigne,
  oče da pobĕgne.
Nebeži, nebeži
  Nanika divojka;

Neg mi canjke reži,
pak mi rane veži.
Či ti ja ozdravim,
ja te neostavim,
Či pak ti vumerjem,
konjiča jostavim.
Junak je ozdravil,
Naniku jostavil,
Na konjiča sědal,
Naniki povědal:
Nanika, Nanika
nesrečna divojka,
Nesrečna divojka
kaj junaku verješ,
Ar junačka vera,
vera i nevera:
Kam gud veter z vějum,
tam i junak 'z verum.
Nanika se zdigne,
malo z glavum migne,
Prične ga karati,
ovak preklinjati:

Nedaj ti bog dobra,
  nit pri cĕrkvi groba,
Na grobu zelenja,
  pri bogu veselja!
Pokaj ti se glava
  na tri sto komada,
Kak vu letu zemla,
  da je deždja želna;
Suši ti se tĕlo
  kak vu letu sĕno,
V jutro pokošeno,
  večer pospravleno!

18.

Crni kos.

Tancaj, tancaj črni kos!
Kak bi tancal, da sem bos?
Nĕmam drete nit smole,
Da bi krpal cokole:

Nek ti tanca deklica,
Ka ti ima čižmice;
Kad si ove rezdere,
Druge ti si zebere.

19.

Sem tekel po poli . . .

Sem tekel po poli,
Sem našel po voli,
Sem našel deklicu,
Je žela pšenicu.
Sem prijel za popek,
Jo hitil na snopek:
Deklica zdaj, zdaj,
Dobro jutro bog daj!

20.

Maček na peči sedi . . .

Maček na peči sedi,
Puška na pleči drži.

Kaj buš s puškum delal?
Jabuke bum tresel.
Kaj buš z jabukami?
Dekli budem daval.
Kaj buš z deklum delal?
Svinje budem pasel.
Kaj budeš svinjami?
Salo budem jemal.
Kaj buš salom delal?
Tačke budem mazal.
Kaj budeš s tačkami?
Cigle budem vozil.
Kaj buš s ciglom delal?
Cěrkvu budem zidal.
Kaj buš s cěrkvom delal?
Boga budem molil.
Kak buš boga molil?
Djindji' jaši,
Konja jaši,
Na nebesi
Koji jesi.

21.

Sveti Peter kolendar . . .

Sveti Péter kolendar
  Koj je meni soli da';
Ja sol beci dam,
  Beca meni mlěka da;
Ja mlěko mujci dam,
  Mujca meni miša da;
Ja miša seti dam,
  Seta meni pero da;
Ja pero babi dam,
  Baba meni robca da;
Ja robca popu dam,
  Pop meni knigu da;
Ja knigu bogu dam,
  Bog meni sreču da;
Ja sreču mami dam,
  Mama meni cicu da;
Ja cicu tati dam,
  Tata meni šibu da.

22.

Ziba zibalka . . .

Ziba zibalka,
  Popova pralka!
Nutri se zible sveti Ivan,
  Vu lističu ves je zakopan.
Dě je to lističe?
  Vodica poplavala.
Dě je ta vodica?
  Volēki popili.
Dě su ti voleki?
  Črveki rezrovali.
Dě su ti črveki?
  Ftičice pozobale.
Dě su te ftičice?
  Po grmiču rezletele.
Dě je to grmiče?
  Sekirka posěkla.
Dě je ta sekirka?
  Sekirka pri kovaču.
Kuj, kuj moj kovač,
  Buš jel zdigan kolač.

23.

Čuk snubi djevojku.

Čuk sedi, čuk sedi
 na borovom trčku.
Sam sedi, sam sedi,
 sam děvojku snobi:
Ojdi sim, ojdi sim
 děvojčica mlada.
Nejdem ti, nejdem ti,
 da me majka kara.
Če boš ti, če boš ti,
 majku poslušala,
Kesno boš, kesno boš
 svojim lubim spala.

24.

Stara majka i liena snaša.

Stara majka jogenj kuri,
 Jošče mlada sneha spi:

Pospi, pospi ma snešica,
  Jošče ti je zorje ně.
Stara majka vodu nosi,
  Jošče mlada sneha spi:
Pospi, pospi. i t. d. i t. d.
Stara majka hižu změče,
  Jošče mlada sneha spi:
Pospi, pospi. i t. d. i t. d.
Stara majka zajtrek kuha,
  Jošče mlada sneha spi:
Pospi, pospi. i t. d. i t. d.
Stara majka kravu doji,
  Jošče mlada sneha spi:
Pospi, pospi. i t. d. i t. d.
Sonce grěje po vogliči
  Jošče sneha pod gunjiči.
Pospi, pospi ma snešica,
  Jošče ti je zorje ně.

25.

U vinogradu.

Zvečer si pojdem vu vinske gore,
Tam si bum čekal do běle zorje,
Dě bratec sestricom tak žeju trpi,
Kupičku natoči, pa žeju gasi:
Oj! srečna pivnička, kaj lagve drži,
Oj! srečni lagviček, ki vince drži,
Oj! srečna pipička, ka vince toči,
Oj! srečna kupička, ka vince drži!

26.

Tužan junak.

Daj ma mila znala,
Daj ma draga znala,
  Kodek hodim ja? (opet).

Po tem ravnem poli,
Po gizdavim seli,
  Todik hodim ja!

Daj ma mila znala,
Daj ma draga znala,
  Kakvu spovid mam?

Jezuš i Marija,
Jožef i Barbara,
  To je spovid ma!

Daj ma mila znala,
Daj ma draga znala,
  Kakov senek mam?

Puškicu na rami,
Sablicu na bedri,
  To je senek moj!

Daj ma mila znala,
Daj ma draga znala,
  Kakvu večer mam?

Kugle olovnate,
Črni prah puščeni,
  To je večer ma!

27.

Marijina sanja.

Marija zaspala
Pod lipom zelenom.

Ona je senjala
Prelěpe senje tri:

Da věnček je zrasel
Do svetloga neba.

Nebesa, nebesa
Kak lěpa ste vi!

A srědi nebesa
Tě zlati stol stoji;

Za stolom, za stolom
Sam dični Bog sedi,

A pred njim pa kleči
Aj Majka Marija.

A sinek, moj Jezúš
Kaj vezda delal boš?

A majka Marija
Ja soda delal bom.

A sinek moj Jezuš
Naj soda delati;

Naj si grěšno luctvo
Naj pokoru zvrši,

Se noseče ženske
Naj dečicu porode.

28.

Dva nesretna ljubovnika.

Šetali se, šetali
I dva mili dragi.
rep.

Šteli su se zeti,
Něsu jim se dali;
rep.

Něsu jim se dali
Joček nit mamica,
rep.

Joček nit mamica,
Bratec nit sestrica,
rep.

Merji, mili merji
Vu subotu večer,
rep.

Ja pak si vumerjem
Vu nedelu jutro.
rep.

Skupa su vumrli,
Skupa pokopani.
rep.

Na grobu je zrasel
Barbarik zeleni,
rep.

Barbarik se jovil,
Rožicu je povil.
rep.

Vište, glejte ludi
Preveliku lubav!
rep.

29.

Koju da lovac oženi.

Sedi loga srědi loga,
Srědi loga zelenoga.

Poleg pala vuzka steza,
Po jě ide mladi jagar.

Štel je logu prestreliti.
Loga mu se drobno moli:

Naj ti mene mladi jagar,
Naj ti mene prestreliti.

Ja ti očem povedati,
Kak se jočeš oženiti:

Nejemli si stare vdove,
Stara vdova žalost tvoja;

Nejemli si mlade snehe,
  Mlada sneha puna grěha;

Neg si zemi děvojčicu,
  Děvojčicu Jelenčicu:

Děvojčica, Jelenčica
  Vnogo ima, majno štima!

30.

Liepa jesam ruža.

Lěpa jesem ruža,
  Dokler němam moža;

Lěpo jesem cvětje,
  Dokler němam děte;

Al povenem roža,
  Kada dobim moža;

I povenem cvětje,
  Kada dobim děte!

31.

Zorja Marja prsten toči . . .

Zorja Marja prsten toči
Za gradom,
Za Legradom,
Za vinogradom.

Kak potoči se pògubi
Za gradom,
Za Legradom,
Za vinogradom.

Idi joček prsten iskat
Za gradom,
Za Legradom,
Za vinogradom.

Išel je ga joček iskat
Za gradom, i t. d.

Nega našel, ně donesel
Za gradom, i t. d.

Zorja Marja prsten toči
Za gradom, i t. d.

Idi majka prsten iskat
Za gradom, i t. d.

Něga našla, ně donesla
Za gradom, i t. d.

Zorja Marja prsten toči
Za gradom, i t. d.

Idi bratec prsten iskat
Za gradom, i t. d.

Išel bratec prsten iskat
Za gradom, i t. d.

Ně ga našel, ně donesel
Za gradom, i t. d.

Zorja Marja prsten toči
Za gradom, i t. d.

Idi sestra prsten iskat
Za gradom, i t. d.

Išla sestra prsten iskat
Za gradom, i t. d.

Ně ga našla, ně donasla
Za gradom, i t. d.

Zorja Marja prsten toči
Za gradom, i t. d.

Idi lubi prsten iskat
Za gradom, i t. d.

Išel ga je lubi iskat
Za gradom,
Za Legradom
Za vinogradom.

On ga našel i donesel,
Za gradom,
Za Legradom
Za vinogradom.

Bolši lubi nego otec, majka,
Bolši lubi nego bratec, sestra.

32.

Pjesma trijuh ptica.

Višje moje, višje, (opet. svaki vers).
Rano ste jodcvele!
Svržice puščale,
Po širokom svĕtu.
Na je so sedale
Tri tice nebeske.
Prva zapopĕvle
Jod svetoga duha:
Budi sam duh z nami,
Marija med nami;
Budi Jezuš pri nas,
Da pe duša jod nas.
Druga zapopĕvle
Jod svetoga Trojstva:
Budi Trojstvo z nami,
Marija med nami,
Budi Jezuš pri nas,
Da pe duša jod nas.
Trejta zapopĕvle
Jod samoga boga:

Budi sam bog z nami,
Marija med nami,
Budi Jezuš pri nas,
Da pe duša jod nas.

33.

Djevojka kune nevjerna junaka.

Děvojčica mila po gore hodila,
Po gore hodila, moder cvetek brala,
Moder cvetek brala, z junakom se stala,
Z junakom se stala, v bege se puščala:
Nebegaj, nebegaj děvojčica mlada,
Zmači mi glavico, s to hladno vodico,
Če ti ja jozdravim, tebe nejostavim.
Junak je jozdravil, děvojku jostavil.
Ona ga je klela, dečas ga je štěla:
Tak je junak z verum, kak je veter z vějum,
Vetreček popuhne simoj-tamoj z vějum,
I junak jobrne simoj-tamoj z verum.
Sa hajdina pleva ta junačka vera,

Oj! nesrečni budi, koji tebe lubi!
Nedaj ti bog dobra, ni pri cirkvi groba,
Na grobu zelenja, pri bogu veselja!

34.

Golubica i njene tri kćerce.

Běla golobica
Tri čerke rodila.
Se tri je vudala
Na tri strani světa:
Prvu mi je dala,
Odkud sonce shaja;
Drugu mi je dala,
Dě sonce zahaja;
Trejtu mi je dala
Bělomu mesecu.
Ona se podala
Na to leto dana,
Pohoditi čerku
Odkud sonce shaja.

Pitam te ja čerka:
Kako ti je, kaj je?
Dobro ste me dali
Moja mila majka:
Saki bogi denek
Ja se vinu hmivlem,
Svoje bělo lice
Svilne robce brišem.
Ona se podala
Drugo leto dana,
Pohoditi čerku
Dě sonce zahaja.
Pitam te ja čerka:
Kako ti je, kaj je?
Dobro ste me dali
Moja mila majka:
Saki bogi denek
Vu mlěku se hmivlem,
Svoje bělo lice
V pačalate brišem.
S trejtu se je stala
Na tri leto dana.

Pitam te ja čerka:
  Kako ti je, kaj je?
Dobro ste me dali
  Moja mila majka:
Saki bogi denek
  Vu sozaj se hmivlem,
Moje tužno lice
  Vu tugaj si brišem.
Saki dan sem bita,
  Nigdar kruha sita.
Nedaj vam bog zdravja,
  Nit pri cěrkvi groba;
Na grobu zelenja,
  Pri bogu veselja!

35.

Satira u Selniku.

I.

Pisani je turin v Lendavi,
Široka je cesta na Optuj,

Zdrapana so vrata v Ormužu,
Sami so čuturaši v Krapini,
Sami so škrinjari v Ivanjcih,
Kratke so gače v Klenovnik,
Sami so lončari v Jerovci,
Široke so r . . . v Ladanju,
Torba je varaš Vinica,
Po nji mi teče Dunava,
Kaj je nemre konjič pregazit,
Ně da bi ju raca preplavat;
Zdrapane su r . . . v Babinci,
Sami so maslari v Maruševci,
Sami so pijancí v Bikovci,
Sami so bogěčki v Kikovom,
Sami so kartaši v Belevci,
Sami so tati v Čalenci,
Lěpe so snehe v Ladanji,
Sami so lačni v Novaki,
Sami so kehlači Svibovci,
Sami so ribaši Vidovci,
Cic devenic v Petrijanci,
V novi Věsi koščični kolač,
Vu pod Bele sam tropini kruh,

Vu Tožnovci sam jabučni prošnjak,
Sami so goglaši v Sračenci,
Sami telečari v Jurketinci!

36.

Satira u Selniku.

II.

Ja sem mlada kaj zelena trava,
Ja sem mlada divojka, kaj zelena trava.
Rada bi si rožmarin saditi,
Rada bi si divojka, rožmarin saditi.
Jali neznam, komu bi ga dala,
Jali neznam divojka, komu bi ga dala?
Bikovčancu nigdar nijenomu,
Bikovčancu divojka nigdar nijenomu.
Bikovčanci sami so pijanci,
Bikovčanci divojka sami so pijanci:
Kaj imaju se za vino daju,
Kaj imaju divojka, se za vino daju.
Ja sem mlada i t. d.

Selničaru nigdar nijenomu.
Selničaru divojka nigdar nijenomu:
Selničari sami so robčari,
Selničari divojka sami so robčari
Kaj imaju, se za robce daju,
Kaj imaju divojka, se za robce daju.
Ja sem mlada i t. d.
Gredovčani sami so lukari
Kaj imaju se za luke daju.
Ja sem mlada i t. d.
Maruševčanci sami so maslari,
Kaj imaju, se za maslo daju.

itd. itd. kao pod br. 37.

37.

Ptica liepo pjeva . . .

Ftica lěpo peva,
Na věji sedi:
Kaj nebi pevala,
Da mlade vali:

Ferček lěpo fučka,
Po poli si gre:
Kaj si nebi fučkal,
Da k Lenkice gre!

38.

Pčelica.

Čmelica lěče gori pod nebo,
Ona si lěče v očkove dvore:
Imaš ti joček cvětek na dvoru?
Imam ga, imam, kaj da je odcvel!

Čmelica lěče gori pod nebo,
Ona si lěče v majkine dvore:
Imaš ti majka cvětek na dvoru?
Imam ga, imam, kaj da je odcvel!

Čmelica lěče gori pod nebo,
Ona si lěče v bracove dvore:
Imaš ti bratec cvětek na dvoru?
Imam ga, imam, kaj da je odcvel!

Cmelica lěče gori pod nebo,
Ona si lěče v sestrine dvore:
Imaš ti sestra cvětek na dvoru?
Imam ga, imam, kaj da je odcvel!

Čmelica lěče gori pod nebo,
Ona si lěče v lubove dvore:
Imaš ti lubi cvětek na dvoru?
Imam ti, imam, i vu njem sedim.

Ojdi sim luba, ojdi sim draga,
Sedi si v njega kraj mene draga,
Kraj mene draga, pa me tu lubi,
Pa me tu lubi na věke věkov!

Bolši je lubi neg otec, majka,
Bolši je lubi neg bratec, sestra!

27.

Komu djeva ruže daje.

Ja sem mlada, kak je rosna trava,
Ja sem mlada deklica, kak je rosna trava.

Tergam rože, němam komu dati,
Tergam rože deklica, němam komu dati.
Ocu dala, ocu nedohaja,

Ja sem mlada, kak je rosna trava,
Ja sem mlada deklica, kak je rosna trava.
Tergam rože, němam komu dati,
Tergam rože deklica, němam komu dati.
Majki dala, majki nedohaja.
Majki dala deklica, majki nedohaja.

Ja sem mlada, kak je rosna trava,
Ja sem mlada deklica, kak je rosna trava.
Tergam rože, němam komu dati,
Bracu dala, bracu nedohaja,
Bracu dala deklica, bracu nedohaja.

Ja sem mlada, kak je rosna trava,
Ja sem mlada deklica, kak je rosna trava.
Tergam rože, němam komu dati,
Tergam rože deklica, němam komu dati.
Sestri dala, sestri nedohaja,
Sestri dala deklica, sestri nedohaja.

Ja sem mlada, kak je rosna trava,
Ja sem mlada deklica, kak je rosna trava.
Tergam rože, imam komu dati,
Tergam rože deklica, imam komu dati.
Lubu dala, lubomu dohaja,
Lubu dala deklica, lubomu dohaja.

Ferku dala, Ferkecu dohaja,
Ferku dala deklica, Ferkecu dohaja.

40.

Junak na galiji.

Vozila se galija po morju.
Vozila se galija po morju je,
Vozila se galija po morju je!
Vu galije okovan djelija.
Od žalosti tužnu pesmu speva:
Okovan sem, lubiti nemorem,
Oj ženit se, ženit se nemorem!
Gledala ga s pendjera djivojka,
Što me glediš s pendjera djivojka?

Ja te gledim, da te nešto pitam:
S kěm ti svoje sankolene raniš,
S kěm je raniš, s kěm je ti napajaš?
Biser mužgju, sankolene ranim;
Soze ronim, sankolene pajam;
Kose režu, sankolene vežu

NB. Sankolene izkvareno mjesto sokolove. — Svaki stih pjeva se tri po puta kao što prvi.

41.

Dvie ljube.

Spale, spale lube dve.
Prva mi se prespala,
Bila jako žalostna.
Luba kaj si žalostna?
Kak bi nebla žalostna,
Gjungjek sem resipala.
Niš nebudi žalostna,
Bomo ga skup zebrale,
Na žnoricu nizale,

Ž jim si nadra kinčale,
Pak junake lubile.

42.

Komu grozdovi?

Bog mi je stvoril zemlicu, zemlicu,
  Bog mi je stvoril zemlicu.
Zemlica rojdi tersa dva, tersa dva,
  Zemlica rojdi tersa dva.
Tersek mi rojdi rozge dvě, rozge dvě,
  Tersek mi rojdi rozge dvě.
Rozga mi rojdi grozda dva, grozda dva,
  Rozga mi rojdi grozda dva.
Pervi mi bode Lenkici, Lenkici,
  Pervi mi bode Lenkici.
Drugi mi bode Ferkecu, Ferkecu,
  Drugi mi bode Ferkecu.
Bog nam poživi obedva, obedva!
  Bog nam poživi obedva!

43.

Trudna djevojka.

Drěm, drěm, drěmala,
Draga moja mamica.
Ja bi rada spavala
  Spi, spi čerka ma
  Na svojega oca kolena.
Nečem, nečem mamica,
Ni mi sercu povolne!

Drěm, drěm, drěmala,
Draga moja mamica.
Ja bi rada spavala
  Spi, spi čerka ma
  Na matere svoje kolena.
Nečem, nečem mamica,
Ni mi sercu povolne!

Drěm, drěm, drěmala,
Draga moja mamica
Ja bi rada spavala.
  Spi, spi čerka ma
  Na svojega braca kolena.

Nečem, nečem mamica,
Ni mi sercu povolne!

Drěm, drěm, drěmala,
Draga moja mamica
Ja bi rada spavala.
  Spi, spi čerka ma
  Na sestrice svoje kolena.
Nečem, nečem mamica,
Ni mi sercu povolne!

Drěm, drěm, drěmala,
Draga moja mamica
Ja bi rada spavala.
  Spi, spi čerka ma
  Na svojega luba kolena.
Očem, očem mamica,
Je mi serce povolne!

26.

Griešna duša u paklu.

Zvězde mi světiju
Do polnoči, do zorje,

Do belega deneka,
Do žarkega sonjčeca,
Do smilnega Jezuša;
Marija se šetala,
Šetajuč do pekleca,
Se dušice zvodila.
Samo jeňa jostala,
Ona jako kričala:
Smiluj mi se Marija
Majka boža taberska!
Kak bi ti se smilila,
Da si velka grěšnica:
Oca mater vtopila,
Sestru, braca hmorila!

45.

Satira na Višnicu.

Nam černa kokoška pa běla fali,
Se Višničke fare ga deklice ni;
A jena bi bila, pa ona leži,
Pleničke si zbira, pa sinka rodi!

46.

Tajna ljubav.

Lěpa mi je vura vurnica,
Lěpa mi je gora zelena,
Pod njom teče voda ledena.
Rad bi se je junak napiti,
Pak nemore leda prebiti.
Pod ledom je trava zelena,
Vu travi je roža rumena.
Tergala sem rožu jod zemle,
Davala sem dragom jod žele:
Na ti dragi rožu jod mene,
To ti naše pervo lublenje,
Za koje nam něje nigdo znal,
Samo jedna drobna tičica,
Koja nam je glase nosila
Od majkice tvoje do moje!

47.

Junak snubi djevojku.

Idu, idu nam snoboki
S Petrove ravnice.

Napred jaše mladi junak
  Na vranom konjiču:
Dobro jutro divojčica,
  Jeli moja budeš?
Bog daj, bog daj mladi junak,
  S toga ne bu nikaj.
Kamo, kamo divojčica
  Z mojim vrancem konjem?
Simo, simo mladi junak
  Moje nove štale.
Kamo, kamo divojčica
  Z mojim sankoličom?
Simo, simo mladi junak
  Moje běle hiže.
Kamo, kamo divojčica
  S kitom rožmarina?
Simo, simo mladi junak
  Moje běle nadre.
Konjič bode hrzgetaval,
  Sankol bo poprěval,
Ti boš dragi z menom spaval,
  Kita bo zelena!

48.

Poziv na večeru.

Draga dragom piše, na jabuku piše:
Dragi mili hodi k meni na večerju,
Očum ti ga dati tople i pečene;
Ako nebu ono se le i zadosti,
Očum dati klati para golubice.
Meni bode golub, tebi golubica;
Ako nebu ono se le i zadosti
Očum dati klati devetaka junca.
Dragi mili hodi k meni na večerju!

49.

Kosekova ženitba.

Černi kosek sad se ženi.
Lehko ti se on oženi,
Lěpu černu suknju ma,
Lehko skoči sě no ta.
Hajsisi, hopsasa,
Kak se njemu lěpo vda!

Žona mu je zaročnica.
Lehko mu je zaročnica,
Lěpi, žoti menten ma,
Lehko skoči sě no ta.
  Hajsisi, hopsasa,
  Kak se to njoj lěpo vda!

Senička mu podsnečica.
Lehko ona podsnešica,
Lěpe, drobne noge ma,
Lehko skoči sě no ta.
  Hajsisi, hopsasa,
  Kak se to njoj lěpo vda!

Sraka mu je kuharica.
Lehko ona kuharica,
Lěpi, běli furtun ma,
Lehko skoči sě no ta.
  Hajsisi, hopsasa,
  Kak se to njoj lěpo vda!

Zajec mu je za pozavca.
Lehko on je za pozavca,
Lěpe duge noge ma,
Lehko skoči sě no ta.

Hajsisi, hopsasa,
Kak se njemu lěpo vda!

Vok ti mu je za mesara.
Lehko on je za mesara,
Lěpe, duge gramble ma,
Lehko kožu obtergla.
Hajsisi, hopsasa,
Kak se njemu lěpo vda!

50.

Ja si pojdem . . .

Ja si pojdem vu tu prvu po drugu,
Ja si pojdem vu tu trejtu največu.
Vu toj trejti je visoki javorek,
Pod javorom postelica nakrita,
Na postelki moja draga zaspala.
Něsem mogel od radosti zbujditi.
Da popunul laden veter od morja,
Taki zbudil moju dragu lublenu.
Lubimo se draga moja lublena
Od ovoga časa na věk do věka.

51.

Djevojka splela dva vienca.

Divojčica mlada moder cvetek brala.
Kulike nabrala, se je majke dala:
Majka ma lublena navinte mi věnčec.
Čerka ma lublena nemrem ga naviti,
Nemrem ga naviti proz te zlate niti.
Naj ti ga navine Jožef i Marija.

Divojčica mlada navila pervoga,
Hitila ga taki na te žitne pole,
Gdě mi raste kruhek, Jezuševo tělo,
S kojega se služe te svete mešice:
Koji bodu jeli, zveličeni bodu.

Divojčica mlada navila drugoga,
Hitila ga taki na te vinske gore,
Gdě mi raste vince, Jezuševa kervca,
S kojega se služe te svete mešice:
Koji bodu pili, zveličeni bodu.

52.

Marija utrgla tri ružice.

Mal mi je vertek zagrajen,
Pun mi je rožic nasajen;
Po njem se šeče Marija,
Za njom se rože gibleju.
Marija tergla rožicu,
Hitila v bistru vodicu:
Nekal mi roža vodice,
V nje se bu kopal sinek moj;
Tergla je drugu rožicu,
Děla je sebe za nadre;
Tergla je trejtu rožicu,
Děla je v roke Jezušu.

53.

Junak i tri djevojke.

Junak rani tri děvojke:
Jednu rani v ravnem poli,

Drugu rani vinski gori,
Trejtu rani v bělem gradu.

Koju rani v ravnem poli,
Ona mu je poračala:
Dojdi k meni junak gledet,
Pole ti je jobrodilo:
Saki složek po dervenki,
Saki snopek po mlinčici;

Koju rani vinski gori,
Ona mu je poračala:
Dojdi junak k meni gledet,
Gora ti je jobrodila:
Saki tersek po vedrici,
Saki grozdek po holbici;

Koju rani v bělem gradu,
Ona mu je poračala:
Dojdi junak k meni gledet,
Sinke sem ti porodila:
Na glavi jim zlati lasi,
To su moji tožni glasi,
To su moji sěri lasi!

54.

Komu sam dielio ružice.

Po gori sem hodil,
Sem rožice bral.
En pušlek sem nabral,
Sem Marije dal.
Oj. Oj, sem Marije dal!

Po gori sem hodil,
Sem rožice bral.
En pušlek sem nabral,
Sem Jezušu dal.
Oj, Oj, sem Jezušu dal!

Po gori sem hodil,
Sem rožice bral.
En pušlek sem nabral,
Sem materi dal.
Oj, Oj, sem materi dal!

Po gori sem hodil,
Sem rožice bral.
En pušlek sem nabral,

Sem ocu si dal.
Oj, Oj, sem ocu si dal!

Po gori sem hodil,
Sem rožice bral.
En pušlek sem nabral,
Sem sestrice dal.
Oj, Oj, sem sestrice dal!

Po gori sem hodil,
Sem rožice bral.
En pušlek sem nabral,
Sem bracu si dal.
Oj, Oj, sem bracu si dal!

Po gori sem hodil,
Sem rožice bral.
Tri pušleke nabral,
Sem lubice dal.
Oj, Oj, sem lubice dal!
Oj, Oj, sem lubice dal!

55.

Svaki svojoj piti kupi . . .

Saki svoje piti kupi,
Meni moji neče.
Vubila te žalost moja,
Zašto jesem tvoja?

Saki svoje peču kupi,
Meni moji neče.
Vubila te žalost moja,
Zašto jesem tvoja?

Saki svoje fortun kupi,
Meni moji neče.
Vubila te žalost moja,
Zašto jesem tvoja?

Saki svoje pleček kupi,
Meni moji neče.
Vubila te žalost moja,
Zašto jesem tvoja?

Saki svoje klaruš kupi,
Meni moji neče.

Vubila te žalost moja,
Zašto jesem tvoja?

Saki svoje janjku kupi,
Meni moji neče.
Vubila te žalost moja,
Zašto jesem tvoja?

Saki svoje čižme kupi,
Meni moji neče.
Vubila te žalost moja,
Zašto jesem tvoja?

56.

Svatovi.

Dragi mama, mili mama.
Idu svati dimo.
Dragi mama, mili mala
Kaj pa budu jeli?
Draškovič bo rězance,
Jankovič bo kerpice,
Cundrek pa ništrance.

Dragi mama, mili mama
Dě pa budu spali?
Draškovič na postelki,
Jankovič na škrinjici,
Cundrek pa na gnoju.

Dragi mama, mili mama
Skim pa budu spali?
Draškovič z gazdaricum,
Jankovič s kuharicum,
Cundrek pa s kujsicum.

57.

Tugovanje.

Glavica me jake boli,
Serčece mi gorke toži:
Oček so mi zdavna hmerli,
Mamicu so pokopali,
Braca so mi v tabor zeli,
A sestricu zamuž dali,
A nevestu so fundali,

A grunteca so prodali,
Mene pak so pretirali! Oj, joj!

58.

Majka i sin.

Sinek Ferjanek kaj tebe fali?
Majka ma mila glava me beli.
Sinek Ferjanek kaj ti još fali?
Majka ma mila putek me beli.
Sinek Ferjanek kaj ti još fali?
Majka ma mila serce mi fali.
Sinek Ferjanek gdo ti ga je vzel?
Majka ma mila vi ste ga vzeli.
Sinek Ferjanek gdo drugi je bil?
Majka ma mila nevestica ma.
Sinek Ferjanek gdo trejti je bil?
Majka ma miła sestrica moja.
Sinek Ferjanek kaj bog pervoj dal?
Majka ma mila grunjsku strelicu.
Sinek Ferjanek kaj bog drugoj dal?
Majka ma mila prežujku smercu.

Sinek Ferjanek kaj bog trejtoj dal?
Majka ma mila nesrečnu smercu.
Sinek Ferjanek za kogaj bo to?
Majka ma mila to za vas bo tri.

59.

Udovac i diete mu.

Lanjsko leto sem se ženil
Mladu ženku sem si vzel,
Letos pa mi je vumerla
Sam bog si ju k sebi vzel;
Niš mi drugo ně pustila,
Jedno malo dětece,
Koje kruha jesti nemre,
Nedojit ga něma gdo.
Ja pa grem zdaj na ti brutiv,
Na ti grobek zeleni:
Stani, stani luba moja,
Da mi děte nadojiš.
Nemrem, nemrem ti gor stati,
Da me zemla dol tišči.

Predi nebom gori stala
  Neg na sodnji strašni dan.
Te si bodem gori stala,
  I na sodbu rajžala.
Idi, idi proti domu,
  Zaj ti děte sladko spi,
Marija ga nadojila
  Jezuš ga zazibal sam.
Mož mi hitro k domu teče,
  Děte najde sladko speč:
Marija ga nadojila,
  Jezuš ga zazibal sam.

60.

Gorice si režem . . .

Gorice si rěžem,
  Pot me topi;
Vince si pijem,
  Serce hladim.
Kume moj dragi
  Zdaj se napi,

Doge nas nebu,
  Zdaj se ga vži!

Gorice si kopam,
  Pot me topi;
Vince si pijem i t. d.

Gorice si grobam,
  Pot me topi;
Vince si pijem i t. d.

Gorice si vežem,
  Pot me topi;
Vince si pijem i t. d.

Gorice si skubam,
  Pot me topi;
Vince si pijem i t. d.

Gorice si berem,
  Pot me topi;
Vince si pijem i t. d.

Grozdiče nosim,
  Pot me topi;
Vince si pijem i t. d.

Grozdiče prešam,
Pot me topi;
Vince si pijem,
Serce hladim.
Kume moj dragi
Zdaj se napi,
Doge nas nebu,
Zdaj se ga vži!

61.

Golubovi sini.

Tri si jesu brateci,
Si tri jesu flojsari
Golubovi sini.

Tam si flojs nalagaju,
Žmehko cente vagaju
Golubovi sini.

Išli so po vodi ž jim
Proti mestu Varažlin
Golubovi sini.

Bog jim je tu sreču dal,
Flojs jim je pod vodu šel
Golubovim sinom.

Hitro nekaj zrajtaju,
Svetu mešu plačaju
Golubovi sini.

Bog jim je tu sreču dal,
Flojs jim je na vodu šel
Golubovim sinom.

Išli so po vodi ž jim
Proti mestu Varažlin
Golubovi sini.

Srečno fara Zavračka,
Maš patrona takšnega,
Svetoga Miklaža!

62.

Sveti Peter cviren prede . . .

Sveti Peter cviren prede.
Kaj pa budeš cviren nucal?

S cvirnom budem žakel kerpal.
Kaj pak budeš žakel nucal?
V žakel budem želod z biral.
Kaj pak budeš želod nucal?
Želod bude svinja jěla.
Kaj pak budeš svinjom delal?
Svinja bude salo dala.
Kaj pak budeš salo nucal?
Salom budem kola mazal.
Kaj pak budeš kola nucal?
S koli budem kamen vojzil.
Kaj pak budeš kamen nucal?
S kamenom bum cěrkvu zidal.
Kaj pak budeš cěrkvu nucal?
V cěrkve budem boga molil.

63.

Pijte braćo vince.

Pite brača vince,
Voda naj stoji!
Ar je voda ladna,

Sercu zdrava ni.
Meni je vumrěti
H moje mladosti,
Ženu jostaviti
V tuge, žalosti.
Mene pokopajte
V Jezušovo klět:
Noge jobernete
Dole gantarom,
Glavu jobernete
K vinskoj pipici. —

64.

Dozivanje dragoga.

Dojdi, dojdi dragi, lubi
K meni nočku spat.
Ja bi došel draga, luba,
Hudu kusu maš.
Vreži kruha, hiti kuse,
Mučala ti bo.

Dojdi, dojdi mili, dragi
  K meni nočku spat.
Ja bi došel draga, luba,
  Hudu sestru maš.
Kupi sestri lěpu žnoru,
  Mučala ti bo.

Dojdi, dojdi mili, dragi
  K meni nočku spat
Ja bi došel draga, luba,
  Hudog braca maš.
Kupi bracu lěpi těhlin,
  Mučal tebi bo.

Dojdi, dojdi mili, dragi
  K meni nočku spat.
Ja bi došel draga, luba,
  Hudu majku maš.
Kupi majki holbu vina,
  Mučala ti bo.

Dojdi, dojdi mili, dragi
  K meni nočku spat.

Ja bi došel mila, draga,
  Hudog oca maš.
Kupi ocu funt duhana,
  Mučal tebi bo.

Dojdi, dojdi mili, dragi
  K meni nočku spat.
Dojdem, dojdem mila, draga
  K tebi nočku spat:
Vrežem kruha, hitim kuse,
  Mučala mi bo;
Kupim sestri lěpu žnoru,
  Mučala mi bo;
Kupim bracu lěpi těhlin,
  Mučal meni bo;
Kupim majki holbu vina,
  Mučala mi bo;
Kupim ocu holbu vina,
  Mučal meni bo;
Dojdem, dojdem mila, draga,
  K tebi nočku spat.

65.

Marija sinku načinila košulju.

Zorja, zorija, běli je děn,
Da se Marija stajala,
Sinku robaču skrojila:
Ně je skrojila z nožekom,
Neg je skrojila z mesecom.

Zorja, zorija, běl je děn,
Da se Marija stajala,
Sinku robaču skrojila:
Ně je šivala z iglicom,
Neg je šivala zvězdicom.

Zorja. zorija, běl je děn,
Da se Marija stajala,
Sineku prala robaču:
Něje je prala vodice,
Neg je ju prala v sozicaj.

Zorja, zorija, běl je děn,
Da se Marija stajala,
Sinku robaču valala:

Ně je valala na světu
Neg je valala vu nebu.

66.

Svekrva budi lienu snašu.

Kokotiček se je zbudil,
Kokotiček zorju kriči.

Stara sveker ognja kuri,
Išče mlada sneha spi..
Pospi, zaspi
snaša naša,
još je zorja ně!
rep.

Zorja moja,
Sestra moja,
još je sila ně!
rep.

Stara sveker krave doji,
Išče mlada sneha spi.

Pospi, zaspi i t. d.
rep.

Stara sveker dvor poměče,
Išče mlada sneha spi.
Pospi, zaspi i t. d.
rep.

Stara sveker dvor počisti,
Išče mlada sneha spi.
Pospi, zaspi i t. d.
rep.

Stara sveker svinje hrani,
Išče mlada sneha spi.
Pospi, zaspi
snaša naša
Još je zorja ně!

Zorja moja,
sestra moja,
još je sila ně!
rep.

67.

Ivanjska.

Dober jim večer gospodari,
Dober jim večer gospodinje.
Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj vam ga bog!

Bome gor budeli rane dekliče,
Rane dekliče, rane dekline.
Daj Marija, daj,
Dobre lete daj
Daj vam ga bog!

Bome v roke dale žote pohare,
Žote pohare, pisane mijolne.
Daj, Marija daj,
Dobre lete daj,
Daj vam ga bog!

Bome je poslale po tu ladnu vodu,
Po tu ladnu vodu vo tu černu goru.

Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj vam ga bog!

Bodo nam prinesle ove ladne vode,
Ove ladne vode z ote černe gore.
Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Bome si hmivale ove běle roke,
Ove běle roke i rumena lica.
Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Bome gor budile našu gespo Mergětu,
Našu gespo Mergětu, našu klučaricu.
Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Bome vun zbirale se te drobne kluče,
Pisanih jormarov, i jod bělih ladlov.

Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Bome vun jemale se bĕle bĕluhe,
Se bĕle bĕluhe, se te mešne ruhe.
Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Bome si brisale ove bĕle roke,
Ove bĕle roke i rumena lica.
Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Stoji nam stoji pole široko,
Pole široko, raven visoko.
Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Na nem je ravnu lipa zelena,
Lipa zelena, miza s komena.

Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Miza pokrita z bělom běluhom,
Z bělom běluhom, z otom měšnom ruhom.
Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Kolo mi stoji dvanajstero stolcov,
Kolo mi sedi dvanajstero jogrov.
Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Srědi mi sedi ženik z nevestom,
Ženik z nevestom, z nebeskom deklom.
Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Gor nam se rihta sirna pogača,
Sirna pogača, mijolna vina.

Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Sirna pogača, mijolna vina,
Mijolna vina, se po dva sedima.
Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Čě naš nedu daruvale, bome věrta vkrale,
Bome jih pelale po tem černem logu.
Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Bome kupovale su tu dragu zmagu:
Z lopušeca klobučec, s koprivice pušlec.
Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Z lopušeca klobučec, s koprivice pušlec.
S kopinice pasec i sreberni plašec.

Daj Marija, daj,
Dobre lete daj,
Daj jim ga bog!

Pošto je gazdarica „Kresovaljam“ nešto udielila, to one ovako završe:
Bog vas prekriži, vas na vašem stanu,
Bog nas prekriži, nas na našem potu.
Lejko li noč, lejko li noč,
Vužgi nam Marija nebesku luč!

Opazke.

Ponajprije spomenuti mi je, gdje sam koju pjesmu zabilježio, t. j. gdje se ona rodila ili koren zahvatila: Pjesme od 1—22 zabilježio sam u Varaždinu još godine 1869. i 1870. Pjesme od 23—27 u selu Jurketincih blizu Varaždina g. 1869. Zatim pj. 28—38 u Selniku blizu Vinice, a u županiji Varaždinskoj god. 1869. Pjesme pako 39—67 u Cvetlinu blizu glasovita Trakošćana u našem Zagorju god. 1869.

Iztaknuti valja mi i to, da sam ja te pjesme sabrao upravo sam, te sve onako pobilježio, kako se što u dotičnih miestih pjeva ili izgovara. Zato neka me s toga nitko u ovom ili onom nebiedi. ako li mu morda štogodj nebi bilo po njegovu ćefu! Ja bo znadem i osvjedočen sam, da je i pravo i opravdano, ako se narodno blago šilje u bieli sviet onakovo, kakvo zbilja u narodu jest. Tko ga pako sam izpravlja, ter onako na salonsku morda ugladjeno svietu predaje, taj ti ga malo učenjakom koristio, a ponajmanje filologom — u nas specijalno slavistam!

Sada pako proći mi je na pojedinkosti:

Pjesma 21. Beca ime krave;
„ „ Seta = pura;
„ „ Cica = sisa (dojka u štok. nar. pj.)

Pjesma 28. Barbarik vrst biline?

„ 30. Ruža tisk. pogreška. Valja da bude: roža.

„ 31 Točiti ili potočiti znači baciti koju stvar tako, da se po zemlji što no se veli kotura.

„ 40. Ova je pjesma sjegurno rodom iz Krajine, kamo naši Zagorci rado idu mlatit, da prisluže nešto mertuka, a to jim je onda običino za kruh preko čitave zime. Najvažnije u toj pjesmi jest to, što tuj dolazi onaj stari presens na **u**, kao: mužgj**u**, rež**u**, vež**u**. Taj ti jošte zaostao živ gdjegdje u našem Zagorju.

„ 41. Gjungjek = niz bisera.

„ 47. Sankol = sokol. Za čudo kako se ta rieč izvrnula!

„ 51. Proz = kroz. Otaj proz riedko dolazi u našem narodu.

„ 58. Putek = trbuh.

„ 59. Brutiv = groblje.

„ 62. Cviren = konac.

„ 64. Těhlin = rubac.

„ 67. Pohar = pehar, vrč;
Mijolna = majolka (vrčić);
Miza skomena = stol od kamena;
Jogri = Jünger t. j. razumieva se 12 apoštola;
Věrt = Wirth t. j. gospodar;
Kresovalje t. j. one djevojke, koje otu pjesmu pjevaju od kuće do kuće.

KAZALO.

